

Ca să o citez pe Florica Bud, după ce i-am citit cartea, aș spune că „mă săgetează un gând” : să mă fac mare la 100 de ani și abia atunci să dau în mintea adulților. Fie doar și pentru atât, Îmi Dă Mână Să-i Strâng Mâna (uite c-am intrat în stilul ei!).

Autoarea romanului „Mariatereza sunt eu” (RAO Internațional Publishing Company – Grupul editorial RAO – 2007) personalizează tot ce prinde, de la un Fa fals până la Partidul Viețuitoarelor Ce Nu Pot Fi Înghițite, de la Bătrânețe până la Tinerețe. Dacă ar fi să mă iau după ea, porcul ei ar umbla cu pălărie cu pai, nu cu paiul în gură, la bârna din ochii iubitului ar evolua Nadia, iar ceaiul și l-ar fierbe la un foc de licurici. Dacă în copilărie cântă la o cutie de pantofi zicând că-i acordeon, acum Florica Bud cântă la un arcuș, traversând strada printre cifrele de beton, prin loc nepermis de lege, dar ce mai contează pentru o împărăteasă!

Pornind de la Virginia Lupului (Wolf), trecând pe la franțuzoaica Adina Chenereș (Îngeroasa cu pălărioară verde) scriitoarea inventează la limbaj stufos și din greu, își tratează cititorul cu povești interesante, rar mai dăm peste câte o groapă a locului comun și satisfacția că ai prins șpilul stilului este mai mare decât satisfacția că ai găsit părțile autobiografice din carte. „Mariatereza sunt eu” nu este un roman în sensul clasic, este o alcătuire de cărămizi fierbinți din care, după ce se vor răci, vei putea, cititorule, sa-ți faci o casă a cărei formă să o poți modifica ori de câte ori și se va năzări. Toată cartea este concepută ca un joc cu cuburi colorate al căror miez conține material explozibil.

Înainte de a vă invita la lectură, îl las pe matahala critică Alex Ștefănescu să zică și el două-trei fraze: „Romanul Mariatereza sunt eu, scris într-un stil alert și fantezist, îl face pe cititor să se simtă un bărbat greoi luat la dans de o fată exuberantă. Autoarea își valorifică inteligent volubilitatea feminină, născocind într-un ritm amețitor noi și noi istorii, în toate registrele narrative, realist, suprarrealist, satiric, parabolic, ludic, parodic.

Ca într-o urnă de loto, în romanul ei se amestecă clișeele lumii românești de azi, pentru a fi extrase unul după altul, spre amuzamentul publicului, care le recunoaște imediat. Ceea ce place și captivează este fiecare frază luată în parte, plină de culoare și de umor, de draci de femei răsfățate și de inteligență folosită capricios.”

Acum s-ar cuveni să-i dau cuvântul și autoarei, dar ea a vorbit destul în cele 288 de pagini.